

РОЗВИТОК ГОТОВНОСТІ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ У МАЙБУТНІХ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ

Основою модернізації системи професійної освіти України мають стати процеси, спрямовані на вдосконалення підготовки робочого потенціалу, що передбачає не тільки набуття здобувачами сукупності компетентностей, але й становлення їх як суб'єктів професійної та особистої життєдіяльності. Одним із провідних напрямів розвитку професійної освіти в Україні визнається збереження здоров'я учнів. Розвиток готовності до здоров'язбереження серед учнів аграрного училища є важливим завданням, оскільки вони готуються до майбутньої діяльності, пов'язаною з фізичним навантаженням. У цьому контексті, заклади професійної (професійно-технічної) освіти повинні забезпечувати комплексний підхід до освіти здобувачів, який включає навчання з питань здоров'язбереження, та формування відповідальності за власне здоров'я і довкілля. Розвинута готовність до здоров'язбереження і майбутніх робітників не тільки підвищує якість життя, але і готує їх до відповідального та продуктивного внеску у сільське господарство, сприяючи сталому розвитку аграрного сектору [2].

Здоров'я є однією з ключових складових якісного життя і професійної діяльності будь-якого індивіда. В галузі аграрного виробництва, де фізична активність і можливість впливу на якість продукції є важливими аспектами, збереження здоров'я кваліфікованих робітників має особливу вагу. Педагоги професійного навчання, які спеціалізуються в цій галузі, повинні бути готові не лише навчати учнів сільськогосподарським технологіям, але й прикладати зусилля до навчання учнів про збереження здоров'я під час професійної діяльності.

Дослідженням проблеми здоров'язбереження і розроблення педагогічних технологій та підготовки до здоров'язбережувальної діяльності здобувачів займається цілий ряд учених: Д. Воронін, Т. Коваленко, Ю. Лук'янова, Ю. Науменко, М. Носко, В. Самусь, Г. Шукалюк та ін. [1,2,3,4,6].

Акцентуючи увагу на важливості здоров'язбереження, можемо відзначити, що пріоритетними напрямками розвитку сучасного суспільства є не лише подолання екологічних, економічних і соціальних проблем людства, але й активізація заходів щодо охорони здоров'я громадян, оскільки здоров'я представляє собою найцінніше надбання кожної особи. Для того щоб мати можливість вести активне і щасливе життя, людині потрібні відповідні умови, причому особливе значення приділяється як способу життя, так і оточуючому середовищу, в якому вона перебуває.

Перетворення сучасної системи професійної (професійно-технічної) освіти передбачає вирішення кількох важливих завдань, включаючи необхідність оновлення системи професійної освіти, створення більш ефективних методів її регулювання, актуалізацію структури і змісту навчальних програм, та поліпшення практичної спрямованості навчання. Головним фокусом державної політики є задоволення освітніх потреб особистості, яка готова і здатна навчатися протягом усього життя. Професійна освіта повинна сприяти розвитку робочого потенціалу, зокрема, підготовці компетентних, творчих і активних спеціалістів, які здатні відповідати потребам промислового і інноваційного розвитку економіки [1, с.31-32].

Успішність кваліфікованого робітника залежить від того, чи веде він здоровий спосіб життя. Освітнє середовище закладу професійної освіти має великий потенціал для комплексного і всебічного розвитку майбутніх кваліфікованих робітників і сприяє формуванню у них свідомості про важливість здорового способу життя.

Одним із важливих аспектів соціального виховання учнівської молоді ЗП(ПТ)О полягає в тому, щоб сприяти розвитку здорового способу життя та запобіганню негативним явищам в молодіжному середовищі. Мета цієї роботи - надати усвідомлення значенню власного здоров'я.

Здоров'я, з одного боку, представляє собою ідеальний стан організму, якого індивід повинен прагнути досягти з перших днів свого свідомого життя. З іншого боку, воно є однією з ключових характеристик якості професійного життя і ресурсом, який визначає можливість особи вирішувати щоденні проблеми, задовольняти потреби та покращувати своє фізичне, психологічне і соціальне благополуччя.

Стан здоров'я безпосередньо залежить від рівня усвідомлення учнями власної відповідальності за своє здоров'я та необхідності ведення здорового способу життя.

Здоровий спосіб життя можна визначити як модель систематичних дій особистості, спрямованих на формування, підтримку та зміцнення власного здоров'я. Ця модель включає в себе встановлення корисних звичок,

які не завдають шкоди фізичному та духовному стану людини. Здоровий спосіб життя передбачає раціональне харчування, регулярні фізичні навантаження, дотримання правил особистої гігієни, відмову від шкідливих звичок, профілактику захворювань та гармонійні відносини з природним оточуючим середовищем.

Отже, розвиток готовності до здоров'язбереження майбутніх кваліфікованих робітників аграрної галузі є системою організаційних і педагогічних заходів, що забезпечують здоров'язбережувальну спрямованість знань, умінь та навичок учнів. У свою чергу така підготовка є одним із сучасних напрямів підготовки у процесі якої здобувачі мотивуються до здоров'язбережувальної діяльності, опановують відповідний зміст, форми і методи здорового способу життя.

Список використаної літератури

1. Єжова О.О. Здоровий спосіб життя. Суми. 2010. 221 с.
2. Самусь Т. В. Способи формування здоров'язбережувальних знань і вмінь у майбутніх інженерів-педагогів в умовах інноваційної освіти. *Евристична освіта у суспільстві нових соціальних і особистісних цінностей* : матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (13–14 листоп. 2014 р., м. Суми). Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2014. С. 39–43.
2. Закон України «Про професійно-технічну освіту» офіційний текст від 10 лютого 1998р. №103/98 –ВР. Бюлетень законодавства і юридичної практики України. 2007.№8. с.266-272
3. Збереження та зміцнення репродуктивного здоров'я підлітків та молоді: потенціал громади К.: Науковий світ, 2004. 92 с.
4. Освітня програма формування здорового способу життя молоді. К: Український інститут соціальних досліджень. 2005. 120 с.
5. Планування й розвиток професійної кар'єри учнівської молоді у системі професійно-технічної освіти: Навчальний посібник [С.В.Алексеева, Л.М.Єршова, Д.О.Закатнов, В.Т.Лозовецька, В.Ф.Орлов]; за ред. Д.О. Закатнова.Житомир, 2018.186с.
6. Шукалюк Г.П. Розвиток здоров'язбережувальної компетентності здобувачів професійної освіти на уроках охорони праці// Збірник наукових праць УДПУ. Умань: УДПУ, 2018. 281 с.
7. Маринченко Є. О., Росновський М. Г. Екологічна компетентність як складова фахової компетентності майбутнього педагога професійного навчання. Наукові записки. Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка Серія: Педагогічні науки. 2019. Вип. 178. С. 162–168.